Jaargang 1 - nr. 6 - 2 maart 2026

HERVORMD-GEREFORMEERD CALVINISME

Blad voor kerkgeschiedenis en theologie

In dit nummer : Op het smalle pad blijven tot het einde, en Terug naar het moederland

---

OP HET SMALLE PAD BLIJVEN TOT HET EINDE

Wij behoren leerlingen te zijn van het boek Beloch en het boek Buli in de nieuwe bijbel. Het boek Beloch is een psalmenboek, en het boek Buli is een apocalyptisch boek, zoals het boek Openbaring in de oude bijbel. Zowel het boek Openbaring als het boek Buli zijn geen makkelijke boeken. Het zijn allegorische boeken waarin God zich toont als paradox. God predikt geen goedkoop evangelie. Veel van het oorspronkelijke evangelie is verwaterd, verdund, en daarom is het boek Buli zo belangrijk, en ook het boek Beloch, wat overigens ook in het boek Buli wordt genoemd.

Voor hen die lange tijd leerling zijn geweest van het boek Openbaring is de studie van het boek Buli soortgelijk. Men moet hiervoor het oor trainen, en niet vervallen tot letterlijkheden want dat is een vorm van materialisme, alhoewel zich dat heel religieus kan voordoen. Het vereist een speciale gave om het boek uit te leggen, en men dient de gave te bewaren en te bewaken. Ook dient de gave beoefend te worden, want niets werkt vanzelfsprekend.

Ik heb het boek hier voor me liggen. Wij lezen in Buli 1:1 : ‘Zij is in oorlog tegen de grote stad. Aan de grote rivier in de wildernis is zij. Ziet, zij zal de grote stad tot een wildernis maken.’

Aan de grote rivier in de wildernis is zij. Nu, daar is een speciaal boek van in de nieuwe bijbel genaamd ‘Rivieren’. We lezen in 1:1-4 :

1. De mens strijdt tegen de hemelse oceaan, en de mens is hierin maar een druppel.
2. De mens denkt dat hij heel wat heeft, maar hij heeft niets.
3. Ze zeggen niet : Uw wil geschiede, maar ze hebben het altijd over hun eigen wil, en ze willen nog zoveel. Het zit in de mens, en ieder mens moet dit persoonlijk overwinnen.
4. Eerst is er een gevecht tegen de leugen.

Wij zien hier, broeders en zusters, dat het een strijd is tegen het Laodiceaanse. Misschien kent u deze strijd wel van het boek Openbaring. Het Laodiceaanse waant zichzelf rijk en zonder gebrek, terwijl ze naakt en blind zijn, ellendig en arm, en dan wordt hen aangeraden goud te kopen wat in de beproeving, in het gevecht, gelouterd is. In het Aramees en Hebreeuws is het de toetssteen, de nura, de urim. Eerst is er het gevecht tegen de leugen, eerst moet men leren toetsen. De Laodiceanen waren meer zakenlieden dan vechters. Vandaar dat ze het beter voorstelden dan het was, want ze hadden een product te verkopen.

Aan het einde van hoofdstuk 1 van het boek Buli staat er dan : ‘En Zij zal hen de grote rivieren doen kennen, en hen macht geven over de beesten van deze rivieren.’

Nu, die macht komt niet zomaar. Daar moet voor gevochten worden, en voor het gevecht moet je leren toetsen, zodat je niet aan de verkeerde kant strijdt. Eerst moet je weten in welk leger je moet zijn. Uiteindelijk komt het er op neer, in de boodschap van de nieuwe bijbel, dat een soldaat een leerling is, en de oorlog is de studie. Het zijn studie velden. Oh, hoe de mens hiervan is afgeweken.

Nu, over de rivierbeesten spreekt het boek ‘Vissen’.

2:11-12
11. Door de gehele wereld stroomt een rivier van de dood, en het overblijfsel van geestelijken is

opgesloten in kooien in deze rivier en bewaakt door rivierbeesten. Deze rivierbeesten zijn een beeld van de verharding en heerschappij van de zonde.
12. Het overblijfsel van geestelijken kon de rivier niet overkomen, en zaten opgesloten in de kooien van de rivier.

De rivierbeesten zijn dus beelden van de verharding en heerschappij van de zonde. Daarom moet de zonde overwonnen worden, moet er heerschappij komen over de zonde, zoals in het Kaïnsbevel. Het is erop of eronder.

Het is een verschrikkelijke strijd, waarin zeer Laodiceaans wordt geredeneerd. Men probeert het weg te schuiven, men probeert het schoon te praten, en daarvoor halen ze hun religieuze relikwieën van stal. Laodicea kan zeer religieus zijn. Daar voert Laodicea handel in, en dat is met winstbejag. Zoals we lazen in het eerste hoofdstuk van het boek Rivieren wordt Laodicea gedreven door wilsdrift, zaaddrift dus.

Nu, broeders en zusters, het zijn juist de rivierbeesten die Laodiceaans spreken en handelen, en de geestelijken aanvallen, en hen in rivierkooien hebben opgesloten. Zij kunnen de rivier niet over. Misschien voelt u soms ook zo. Soms zit de mens muurvast. De vijand is al diep doorgedrongen. Laodicea regeert vandaag de dag in de wereld.

Zo kan ook de stad aanvoelen, als een kooi van de rivier, van de rivierbeesten. Laten we verder lezen in het boek Buli :

2. Zij zullen verantwoordelijk zijn voor hun zonden. En zij zullen loon ontvangen naar werken.
3. Zij zal Haar kinderen voeden met Haar Woord, en zij zal Haar kinderen roven uit de grote stad, en hen leiden tot de diepe wildernis, en veel krijgsgevangenen zal zij meevoeren.
4. En Zij zal de bronnen van Haar Woord openen, opdat Haar kinderen eeuwig leven zullen vinden.

Nu, hier worden we weer gericht op de studie. Zijn wij open voor het onderwijs wat het Woord vandaag tot de mensen brengt ? Het is onze enige hoop.

De mens is geheel ingesloten door de rivierbeesten. De rivieren der aarde zijn zo dood dat ze als moerassen zijn.

Het boek Beloch zegt dan :

1:1
Hier vloeit de Rivier van de Twijfel. Alleen Uw schepen brengen mij erover.

Als wij niet tot snelle schijnzekerheden komen en durven aan alles te twijfelen, durven het in diepte te toetsen, dan komt God ons tegemoet. God komt tegemoet aan de groeiende vreze des Heeren. Onze twijfel moet volkomen worden. Wij mogen niet overmoedig vertrouwen zomaar, wat ook een belangrijke boodschap is van het boek Beloch.

Het is van belang dat wij over het gehele pad van Getsemané gaan en geen stukken overslaan. Wij moeten de gehele Exodus begaan, en niet ergens midden op de weg het beloofde land bouwen. Er zijn veel vijanden te verslaan. Klaas Schilder van de vrijmaking zei : ‘Er is geen Exodus zonder Leviticus.’

Nu, als wij leerlingen willen zijn van het boek Beloch en het boek Buli, en deze geschriften willen leren begrijpen, wat dat kan betekenen in onze relatie met God, dan moeten we eerst tot bezinning komen, en de kosten berekenen. Alles wat voortijds stopt, voortijds het beloofde land bouwt, is Laodicea. Moge de Heere u wijsheid, inzicht èn onderscheiding geven om op het smalle pad te blijven tot het einde toe. Dat vereist volharding. Maranatha. Halleluja.

TERUG NAAR HET MOEDERLAND

‘De mens moet terugkeren tot het rode. Daartoe was het hongerpad opgezet. Daarom moesten Ezau en Irak van het rode nemen, en moest Israel tot de rode zee gaan. Toen Irak van het rode nam werden alle valse wetten van het ego verwoest en ontheiligd. Ook nam hij daar moedermelk bij. Hij ontving toen een nieuwe naam en een nieuwe taal.’
Ewa 13:3

Nu, dit is een bijzonder tekstgedeelte in de nieuwe bijbel. In de oude bijbel, in het boek Openbaring, stond :

‘Wie overwint, hem zal ik maken tot een zuil in den tempel mijns Gods, waaruit hij nimmer meer zal heengaan ; en ik zal op hem schrijven den naam mijns Gods, en den naam van de stad mijns Gods, van het nieuwe Jeruzalem, dat uit den hemel neerdaalt van mijn God, en mijn nieuwen naam.’
Opb. 3:12, Utrechtse vertaling (1948)

‘Wie overwint, hem zal ik geven van het manna dat verborgen is ; en ik zal hem geven een witten steen, en op dien steen geschreven een nieuwen naam, dien niemand kent dan hij die hem ontvangt.’
Opb. 2:17, Utrechtse vertaling (1948)

Broeders en zusters, die nieuwe namen worden gegeven in de nieuwe bijbel, zoals voorspeld. We zien in ons vers van Ewa 13:3 dat Irak verbonden is aan deze onthulling. Hij had van het rode genomen, opdat zijn ego en de wetten van het ego werden verwoest, en zo kwam hij tot het witte, zoals we alleen door Leviticus tot de Exodus komen. We zien dit ook in de kruisdood van Jezus. Jozef moest eerst de put in, en zo ook Jeremia. Israel kwam alleen door de rode zee tot de wildernis. Dat heeft een hele diepe betekenis.

Het heeft te maken met de ontzegeling van de boekrol, waar Openbaring over spreekt. Het boek des levens kan alleen komen door het boek des doods. Eerst moet de mens het watergraf in. Het lam en de leeuw. Zij horen bij elkaar, en bij de ontzegeling van de boekrol.

Zowel Daniël als Openbaring in de oude bijbel spreken over het nieuwe boek wat moet komen. Jezus sprak dat ze toendertijd nog niet veel konden verdragen. Ze moesten wachten op de volle waarheid. Die moest nog komen. Sommigen zagen die volle waarheid in Mohammed, en anderen in Calvijn, maar God’s werk was nog niet klaar. Er waren nog missing links. We zien in Irak de vervulling van het geheimenis.

Daniël zag grote beesten waarmee geworsteld moest worden. Het boek zou zich niet zomaar openen. De vleselijke zegelen moeten er eerst af. Zo is dat in ieder mens. Er is geen directe weg tot het Woord. Men moet van het rode nemen. Dit proces wordt diep uitgelegd zowel in de oude bijbel als in de nieuwe bijbel.

Over Ezau werd al gesproken in de oude bijbel. Ezau moest eerst verworpen worden. Zo was dat ook met Jezus, en in de nieuwe bijbel wordt Irak genoemd.

‘Irak komt tot Rebekkah die hem haar dochter belooft waarvoor hij zeven jaar moet werken, maar dan merkt hij dat hij bedrogen is, want de dochter is al aan iemand anders geschonken. Ook wordt hij door Rebekkah verdreven, zonder antwoord te krijgen. Dan komt hij tot Areta die hem haar dochter schenkt, maar hij moest toen vluchten omdat zij twistziek was. Er zijn wat overeenkomsten met het Jakob verhaal, en ook neemt Irak van het rode, net zoals Ezau, wat een beeld is van de tussenslaap, maar juist dat doet hem alles weer verliezen, en zo moet hij tot een nog dieper minderen gaan, net zoals Ezau.’
Ewa 12:7

Nu, ook Adam moest in een diepe slaap, een geestelijke slaap, om Eva te ontmoeten. Daarover werd gesproken in het paradijs, over de tardemah.

Ook al zouden wij in het paradijs zijn, toch zijn we er dan nog niet, omdat de diepe geestelijke slaap nog moet komen, het rode waarvan wij moeten nemen, tot het afleggen van aardse status en eer. Dan moeten wij het pad van verworpenheid begaan, en dat moet ook wel vanwege het ‘wee u wanneer een ieder wel van u spreekt.’ Wij moeten afgezonderd zijn in de toorn des Heeren, zoals Jeremia, en hier zoals Irak.

‘Ook toen Irak van het rode nam had dit grote gevolgen. Hij werd beladen met schuld en kwam onder God's toorn, net als toen de lijdensgezinde de lijdensbeker moest leegdrinken. Toen werd Irak de wildernis ingezonden.
Het rode is een beeld van tussen waken en slapen. Het is het tijdsbestek waarin de mens loskomt van het aardse en de onderwereld ingaat.’
Ewa 12:9-10

Het is de ontdekking aan de diepte van de zondeval, de grootte der zonde leren kennen, waar zondag 1 van spreekt. Hierin mag de mens niet sjoemelen, maar moet diep gaan, diep in Leviticus en nemen van het rode, om de kom geheel leeg te drinken. Dat moest Jezus ook in Getsemané. Wij moeten leren de tijd uitzitten, de doorn in het vlees te dragen zolang nodig. Wie de roos wil moet de doorn respecteren. Vandaar dat wij onder schorpioenen leven.

Vers 11 zegt :
‘Toen Irak van het rode had genomen toen verloor hij al zijn wetten. (...)
De mens verliest dan al zijn kortzichtigheid en bekrompenheid, al zijn betweterigheid, en moet buigen voor de hogere wetten die hem overweldigen. Waar zijn de kleinzielige wetten van de mens dan ?’

De mens heeft zijn geweten en geheugen veelal van het vlees, en ook zijn bewustzijn. Dat moet besneden worden. Daarvan is ook het rode een beeld. Wij mogen dingen niet beoordelen naar menselijke maatstaven, maar alleen naar hemelse maatstaven, dus we zullen ze moeten leren kennen.

Vissen 18:36 zegt :
‘Ook Irak moest heilige huisjes vertreden, heilige wetten, omdat er iets hogers was.’

Beloch 33 zegt :

11. Het is haar zoon die er doorheen komt, het is haar zoon die alle regels overtreedt, het is haar zoon, die naar mij en jou komt.
In jouw zorg, oh dochter van de hemel, vinden we allemaal Vrede en Waarheid,
In Uw Zorg, dochter van de hemel, leeuwin van Zorg,
12. zwarte leeuwin aan de wilde zeeen van de hemel, neerkijkende op ons, kijkend hoe onze rivieren wegstromen door de zwarte nacht, in je mond, tot je ochtend.
Dochter van de hemel, zwarte leeuwin van Zorg, verberg u niet voor ons, probeer niet bij ons weg te komen,
U leidt ons weer tot uw tent van Zorg en Genade, van Zorg en Genade zal ik u vertellen,
13. dochter van de hemel, wilde leeuwin, til me op, verberg mij in uw stroom.

Uiteindelijk zullen we teruggeleid worden naar de tent van God, en we zien dat het zoonschap te maken heeft met het afsterven aan aardse en kerkse regels die er niet toe doen, de menselijke overleveringen en tradities. Dat is wat het profetenschap is. Het buigt niet voor de mensenverzinsels, maar ontmaskert ze. Er moet rebellie zijn naar het aardse. Als we Beloch 33 lezen, over de zwarte leeuwin des hemels, de dochter des hemels, die ware zorg brengt, dan zien we ook dat machtige geheimenis uit Buli 9 terugkomen, over de komst van het nieuwe boek :

‘6. En er verscheen een grote leeuwin in het midden van de hemelen, die haar afgezanten begon uit te zenden. En toen sprak God deze woorden :
De laatste dagen van de markt zijn gekomen.
Deze zal zeer groot worden en dan vallen.
De markt heeft slaven gemaakt, maar Ik zal hen

vrijzetten.
7. Ik zal de melk van Mijn Woord laten stromen om hen vrij te zetten, en ik zal hen leiden.
8. En melk en honing begon over de hoofden van de vromen en de gewilligen te stromen, en zij spraken van geestelijke dingen.
9. De aarde begon te beven en slokte de rivieren op, maar de zeeen begonnen groter te worden. Een zwarte leeuw rees op uit de aarde, en er kwam een stilte, waarna woorden van wijsheid werden gesproken, terwijl boeken zich openden.
10. En zij die het Woord hadden gehoord hadden rust.
11. Kent gij de bitterheid van het Woord ? Ik zag de tranen als donderstenen en hagelstenen op de aarde vallen, en rivieren begonnen te stromen. En een luide stem sprak : Kunt gij uw grootbezit nog omhullen als Beloch de aarde bezoekt ?
12. En ik zag de markt uit de hemel vallen, en deze begon op de aarde te schreeuwen om de vromen aan te klagen. En zij werden gebeten. En de kooplieden begonnen hun doden te geven. En zware hagelstenen kwamen op aarde, om de schepen der kooplieden te doorklieven.'

Nu, met de komst van de zwarte leeuw, de dochter des hemels, de zorgdraagster, worden de nieuwe boeken geopend. De wetten der mensen zijn tot markt geworden, en die moet vallen, wat we ook in dit tekstgedeelte zien. De mensen zijn slaaf geworden van valse wetten, van een markt. Het is van belang terug te keren tot de geboden van God, niet tot de geboden van mensen waarmee zij handel drijven in zielen.

Hebt gij al gegeten van het rode ? Bent gij al tot Leviticus gegaan ? Bent gij al doorgedrongen in de dieptes van Getsemané ? Heeft gij al de zwarte leeuwin ontmoet, oftewel hebt gij al leren zorgdragen ? Bent gij al zorgvuldig ? Dit is een belofte van tederheid, niet zomaar aardse tederheid, maar van ontmaskering en onderscheiding. Deze empathie leidt u de weg, en deze empathie zal het oordeel niet misbruiken voor eigen gewin.

We zien dat dit iets moederlijks is. Door al het overmatige patriarchische, toch wel de wilsdrang en zaaddriften van de man, heeft de mens een gebrek gekregen van haar moedermelk en honing, die nodig zijn om de hoofden en harten te verwekken tot het geestelijke en hen hogerop te nemen. Daar spreekt het boek Buli ook over. Laten we beseffen dat het land van melk en honing het moederland is. Daartoe moeten wij eerst van het rode nemen.

Ik wens u toe dat u dit pad wat in de aarde verborgen ligt zal vinden.